ଏଲିୟା — ସଂଖ୍ୟା ତେରହ

ଛଅଚାଳିଶି

Jeff Pippenger
2023-10-19

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ 1798 ଠାରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ସହ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ସମନ୍ୱୟ କରୁଥିଲୁ। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ଉଠାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏଲିୟା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ସେହି ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ସାରେପ୍ତାର ବିଧବା ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ କଳିସିଆଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେ ଦୁଇଟି କାଠି, ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇଟି ଜାତି, ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ଏକ ଜାତି ହେବାକୁ ଥିଲେ।

> ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିପରି କହନ୍ତି; ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନେ ଯେଉଁ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି, ସେହି ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନେବି, ଏବଂ ଚାରିଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶକୁ ଆଣିବି। ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଦେଶରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଜାତି କରିବି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ରାଜା ରାଜା ହେବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଇ ଜାତି ହେବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଆଉ କଦାପି ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅପରାଧ ଦ୍ୱାରା ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର କରିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବାସସ୍ଥାନରେ ପାପ କରିଛନ୍ତି, ସେସବୁଠାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବି; ତେବେ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରଜା ହେବେ, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି। ଏବଂ ମୋର ସେବକ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଣେ ରାଖାଳ ଥିବେ; ସେମାନେ ମୋର ବିଚାରମାନଙ୍କରେ ଚାଲିବେ, ଏବଂ ମୋର ବିଧିମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରୂପେ କରିବେ। ଏବଂ ଯେ ଦେଶ ମୁଁ ମୋର ସେବକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି, ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ବାସ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ସେମାନେ ବାସ କରିବେ; ହଁ, ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ; ଏବଂ ମୋର ସେବକ ଦାଉଦ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବେ। ଅଧିକନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିର ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବି; ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅନନ୍ତ ଚୁକ୍ତି ହେବ; ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବି, ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିବି, ଏବଂ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସ୍ଥାପନ କରିବି। ମୋର ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବ; ହଁ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରଜା ହେବେ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ, ସେତେବେଳେ ଜାତିମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପବିତ୍ର କରେ। ଯିହିଜ୍କିଏଲ 37:21–28.

ଏଜିକିଏଲ୍ ଯେ କିଛି ଆଶୀର୍ବାଦ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି କାଠି ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ, ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ଜାତି ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଏକ ଜାତି ହୁଏ। ଆମେ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରିଟିକୁ ବିଚାର କରିବାରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ, ଯେଉଗୁଡ଼ିକୁ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚାରିଟି "ଆଗମନ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେସବୁ ଏକେ ସମୟରେ, ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ, ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା।

> "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ ଆମର ମହାଯାଜକ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ଦାନିୟେଲ 8:14 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନଦିନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବା, ଯେପରି ଦାନିୟେଲ 7:13 ରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗମନ, ଯାହାର ପୂର୍ବବାର୍ତ୍ତା ମଲାଖୀ ଦେଇଥିଲେ,— ଏସବୁ ଏକେଇ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା; ଏବଂ ଏହି ଘଟଣାକୁ ମଧ୍ୟ ବରଯାତ୍ରୀଙ୍କର ବିବାହକୁ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେପରି ମାଥିଉ 25ର ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଉପମାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି।" The Great Controversy, 426.

ଭଉଣୀ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେ ପ୍ରଥମ "ଆଗମନ" ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ସେହିଟି ହେଉଛି ମହାୟାଜକଙ୍କର "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ" ପାଇଁ ଆସିବା, ଯାହା ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ଘଟିବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ପଦଟି ଦାନିଏଲ ଆଠ ଅଧ୍ୟାୟର ତେରୋତମ ପଦରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଏ, ଯେଠାରେ ପଚାରାଯାଇଛି, "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ, ଯାହାର ଫଳରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ ଉଭୟଙ୍କୁ ପାଦତଳରେ ଦଳିତ କରାଯିବ—ଏହା କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?" ଚଉଦୋତମ ପଦ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ। ଏଜିକିଏଲ କହନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର "ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଯେଉଁ ଜାତିମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି, ସେଠାରୁ ନେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିପାଖରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ, ... ଏବଂ ସେହିପରି ସଂଗ୍ରହିତ ଜାତି ଆଉ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଦ୍ଧ କରିବେ ନାହିଁ," କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର "ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ; ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରଜା ହେବେ, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି।"

୧୮୪୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ, ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ "ଆଗମନ" ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ସେହିଟି ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତ, ପଦ ତେରର ପୂରଣ ଥିଲା, ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାଚୀନ ଦିନମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆସିବେ। ଯିହିଜ୍କେଲ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର "ତାହାମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦେଶରେ ଏକ ଜାତି କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ରାଜା ରାଜା ହେବେ।" ଯିହିଜ୍କେଲ "ଦାଉଦ" ନାମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ରାଜା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି, "ମୋର ଦାସ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବେ।" ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଦାଉଦ ଭାବେ, ସେମାନଙ୍କର "ଏକମାତ୍ର ମେଷପାଳକ" ହେବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର "ଦାସ ଦାଉଦ" ମଧ୍ୟ "ଚିରକାଳ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି" ହେବେ। ସଂଜ୍ଞାନୁସାରେ ଏକ ରାଜାଙ୍କୁ ରାଜା ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଉପାଧି ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଧିପତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଜାମାନେ ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରଜାମାନେ ନଥିଲେ, କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ।

> ମୁଁ ରାତ୍ରିର ଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସଦୃଶ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗର ମେଘମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରାଚୀନଦିନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ, ମହିମା ଓ ରାଜ୍ୟ ଦିଆଗଲା, ଯେପରି ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଜାତି ଓ ଭାଷାମାନେ ତାଙ୍କର ସେବା କରିବେ; ତାଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଏକ ଅନନ୍ତ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ, ଯାହା କେବେ ବିଲୀନ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସେହିପରି, ଯାହା କେବେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ 7:13, 14.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ତୃତୀୟ "ଆଗମନ" ସେହି ସମୟ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ "ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ" ଭାବେ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଥିଲେ। ଯିହିଜ୍କିଏଲ୍ କହନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ "ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ; ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରଜା ହେବେ, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି," ଏବଂ "ଅଧିକତର" ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ "ଶାନ୍ତିର ଏକ ଚୁକ୍ତି" ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଯାହା "ଏକ ଅନନ୍ତ ଚୁକ୍ତି" ହେବ। ଏହି ଚୁକ୍ତି ସଫଳ ହେବ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" "ସ୍ଥାପନ" କରିବେ, ଏବଂ "ଯେତେବେଳେ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ, ସେତେବେଳେ ଜାତିମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛି।"

> ଦେଖ, ମୁଁ ମୋର ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇବି, ସେ ମୋର ଆଗରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ଏବଂ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତୁମେ ଖୋଜୁଛ, ସେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ, ଯାହାଙ୍କରେ ତୁମେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛ; ଦେଖ, ସେ ଆସିବେ, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆଗମନର ଦିନକୁ କିଏ ସହିପାରିବ? ଏବଂ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ କିଏ ସ୍ଥିର ରହିପାରିବ? କାରଣ ସେ ଶୋଧକର ଅଗ୍ନି ପରି, ଏବଂ ବସ୍ତ୍ରଧୋଆଳିର ସାବୁନ ପରି; ଏବଂ ସେ ରୂପାକୁ ଶୋଧନ ଓ ଶୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଜଣଙ୍କ ପରି ବସିବେ; ସେ ଲେବୀର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ସୁନା ଓ ରୂପା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧନ କରିବେ, ଯେଣ୍ତେ ସେମାନେ ଧର୍ମିକତାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି। ତାହାହେଲେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୂଶାଲେମର ନିବେଦନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ହେବ, ପୂର୍ବଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେପରି ଥିଲା, ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଯେପରି ଥିଲା। ମାଲାଖି 3:1–4।

1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ଇତିହାସରେ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରିଥିବା ଦୂତ, ଅର୍ଥାତ୍ "ଚୁକ୍ତ ିର ଦୂତ," ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଏଲିୟା ଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦ ିରକୁ ଆସିଲେ, ସେ "ଶୋଧକର

ଅଗ୍ନି” ପରି “ଲେବୀର ପୁଅମାନଙ୍କୁ” ପବିତ୍ର କଲେ।

୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ “ଆଗମନ” ହେଉଛି ବରଙ୍କ ଆଗମନ। ଇଜିକିଏଲ୍ ଦୁଇଥର ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ, ଦୁଇଟି ଲାଠିରୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିବା ଜାତି ହେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ “ଲୋକ, ଏବଂ” ସେ “ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବେ।” ଏହା ବିବାହ ମାଧମରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। ୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ, ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେ ଚାରିଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ସେସବୁ ଇଜିକିଏଲଙ୍କ ଦୁଇଟି ଲାଠିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି।

ଏଲିୟା ଚୁକ୍ତିର ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ସନ୍ଦେଶବାହକ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲର୍ଙ୍କୁ ଏଲିୟା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ମିଲର୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ “ମହାଯାଜକ,” “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର,” “ଚୁକ୍ତିର ସନ୍ଦେଶବାହକ” ଏବଂ “ବର” ରୂପେ ଆସିବା ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ।

ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷ ପରେ, ଇଲୀୟା ସାରେପ୍ତାରୁ ଆସିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସେହି ବିଧବା ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ସହିତ ରହିଥିଲେ, ଏବଂ ଆହାବଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ସେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲକୁ କର୍ମେଲକୁ ଡାକୁନ୍ତୁ। ଯେବେ ଈଶ୍ୱର ଦୁଇଟି ଲାଠିରୁ ଏକତ୍ର ସଂଗୃହୀତ ଜାତିର ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟଜାତିମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ଈଶ୍ବର ହିଁ ଈଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି, ବୋଲି ଯିହିଜ୍କେଲ କହନ୍ତି। କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଇଲୀୟା ଇସ୍ରାଏଲକୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ହିଁ ଈଶ୍ୱର କିମ୍ବା ବାଆଲ ହିଁ ଈଶ୍ୱର—ଏହାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର; କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ କେବଳ କିଏ ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ତାହାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ମାତ୍ର ରଖିନଥିଲେ, ବରଂ କିଏ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଅଟନ୍ତି ତାହାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ମଧ ରଖିଥିଲେ।

> ଏଲିୟା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, ତୁମେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ ମତର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିଧାରେ ରହିବ? ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର; କିନ୍ତୁ ଯଦି ବାଆଲ୍, ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର। କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ କଥା ମଧ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ପରେ ଏଲିୟା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ, ମୁଁ ଏକାମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଛି; କିନ୍ତୁ ବାଆଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଚାରିଶେ ପଚାଶ ଜଣ। 1 ରାଜାବଳୀ 18:21, 22।

ଆହାବଙ୍କୁ ସମେତ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଜାଣିଲେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଅବତରି ଏଲିୟାଙ୍କର ନିବେଦନକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା, ସେତେବେଳେ ଏଲିୟାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି। କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଅଗ୍ନିର ଅବତରଣ ସେହି ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଇଟି ଲଠିରୁ ଗଠିତ ଜାତିର ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ପବିତ୍ରଧାମ ସ୍ଥାପନ କଲେ। କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଅଗ୍ନିର ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରହିଁ ପରମେଶ୍ୱର, ଏବଂ ବାଆଲ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଦେବତା ଥିଲା।

ସାରେପ୍ତାର ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଏଲିୟା ବିଧବାଙ୍କ ମୃତ ପୁଅଠାରେ ତିନିଥର ଶୟନ କଲେ, ସେଥିରୁ ସେହି ବିଧବାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ଏଲିୟା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ; ଏବଂ କର୍ମେଲର ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ ସେହି କଥାକୁ ସାଧିତ କଲା। କର୍ମେଲର ଅଗ୍ନି କେବଳ ଏତିକି ପ୍ରମାଣ କରିନଥିଲା ଯେ ଈଶ୍ୱର ହିଁ ଈଶ୍ୱର, ବରଂ ଏହା ମଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା ଯେ ବାଆଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଏବଂ ଉପବନମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିପରୀତତାରେ, ଏଲିୟା ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଥିଲେ। 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସରେ, ମିଲର ଏବଂ ମିଲରାଇଟମାନେ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ, ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜମର ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିପରୀତତାରେ; ସେହି ଇତିହାସରେ ହିଁ ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯେଜେବେଲଙ୍କ କନ୍ୟାମାନେ ଥିଲେ।

କର୍ମେଲରେ ଏଲିୟା ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତେର ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀର ପଶୁ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଗୋଟିଏ ଶିଙ୍ଗ ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକାନିଜମ୍ର ଗୋଟିଏ ଶିଙ୍ଗ ରଖିଥାଏ, ଏବଂ 1798 ମସିହାରେ ସେ ମାତ୍ର ତାହାର ଶାସନ ଆରମ୍ଭ

କରିଥିଲା। 179୪ ମସିହାରେ, ଯେଜେବେଲଙ୍କ   ଶାସନର ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ଏଲିୟା ସାରେପ୍ତ ାରୁ ଆସି ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଉପରେ କେଉଁ ମଣ୍ଡ ଳୀ ପ୍ରେ ।ଟେଷ୍ଟ ।ଣ୍ଟ ବାଦର ଶିଙ୍ଗ   ଥିଲା, ତାହାର ଏକ ସ୍ପ ଷ୍ଟ   ଭେଦ ସ୍ଥ ।ପନ କରିବା ପାଇଁ।

ସାରେପ୍ତାର ବିଧବା ଥ୍ୟାତିରାର ଇତିହାସରୁ ବିବାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ ବିଧବାବସ୍ଥା ଦୂର କରାଯିବାକୁ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥିତ ପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ଖରାର ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷ ସମୟରେ ଇଜେବେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲେ। ସେ ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ଯେ ଦୁଇଟି କାଠି ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ପ୍ରାକୃତିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁଇ ଘର, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଜାତି ଭାବରେ ଏକତ୍ର ସଂଗ୍ରହୀତ ହେବାକୁ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଜାତି ଥିଲା ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ। ବିଧବା ସେହି ଦୁଇଟି କାଠିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଯାହା କର୍ମେଲରେ ଏବଂ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ରେ ଘଟିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ନିୟମର ଦୂତ "ଶୋଧକ ଅଗ୍ନି" ଦ୍ୱାରା ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ।

ଅଗ୍ନି ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଅବିର୍ଭାବର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା କାର୍ମେଲରେ ଏବଂ ମଧରାତ୍ରିର ହାକରେ ଘଟିଥିଲା, ଯାହାର ଶିଖର ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା।

> ଏବଂ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟର ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଆସି ପହଞ୍ଚିବାପରେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକମନ ହୋଇ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ। ଏବଂ ହଠାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବେଗବାନ ପବନର ଧ୍ୱନିସଦୃଶ ଶବ୍ଦ ଆସିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଘରରେ ବସିଥିଲେ, ସେହି ସମଗ୍ର ଘରକୁ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଗ୍ନିସଦୃଶ ବିଭକ୍ତ ଜିହ୍ୱାମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଉପରେ ବସିଲା। ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ଏବଂ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚାରଣ ଦେଇଥିବା ପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାରେ କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ପ୍ରେରିତ 2:1–4.

ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡେଇ ଦିଆଯିବା ଏକ ସନ୍ଦେଶର ଘୋଷଣାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ବିଧବା ଏକ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ଭୋଜନ ପାଇଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିବେ, ଯାହା ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ।

> ଏହାପରେ ମୁଁ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲି, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, "ମୋତେ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଦିଅ।" ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏହାକୁ ନେଇ ଖାଇଦେଅ; ଏହା ତୁମର ପେଟକୁ ତିକ୍ତ କରିଦେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମର ମୁହଁରେ ଏହା ମଧୁ ପରି ମିଠା ହେବ।" ପରେ ମୁଁ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ନେଇ ତାହାକୁ ଖାଇଦେଲି; ଏବଂ ମୋର ମୁହଁରେ ଏହା ମଧୁ ପରି ମିଠା ଥିଲା; ଆଉ ଯେପରିକି ମୁଁ ତାହାକୁ ଖାଇଲି, ମୋର ପେଟ ତିକ୍ତ ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:9, 10.

ଆହାବ ଯେ ସନ୍ଦେଶଟି ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଇଜେବେଲଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ, ସେହି ଥିଲା ଯେ ଏଲିୟାଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱର, କାରଣ ଆହାବ ନିଜେ ଏମାତ୍ର ଏଲିୟାଙ୍କର ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ଦେଇଥିବାର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଥିଲେ। ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶଟି ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହେଲା, ସେହି ଥିଲା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ। ଉଭୟ ଘଟଣାରେ, ଆହାବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ସନ୍ଦେଶ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଇଜେବେଲଙ୍କୁ କ୍ରୋଧାନ୍ଧ କରିଦେଇଥାଏ।

> କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବ ଓ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଆସୁଥିବା ସମ୍ବାଦ ତାହାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ କରିବ; ସେହିହେତୁ ସେ ଅନେକଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରିଦେବା ପାଇଁ ମହା କ୍ରୋଧରେ ବାହାରିଯିବ। ଦାନିଏଲ 11:44.

ଦାନିଏଲଙ୍କ "ପୂର୍ବ ଓ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଆସୁଥିବା ସମ୍ବାଦ" ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରେ; ଏବଂ ସେହି ରାଜା ଯେଜେବେଲ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଆହାବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଜେବେଲଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶରେ, ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନରେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା।

> ଅହାବ ଏଲିୟା କରିଥିବା ସମସ୍ତ   କାର୍ଯ୍ୟ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ୁ ଜଣାଇଲେ, ଏବଂ ତଲୱାରଦ୍ୱ ।ରା ସେ କିପରି ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ।ମାନଙ୍କ ୁ ବଧ କରିଥିଲେ, ତାହା ମଧ   କହିଲେ। ତେବେ ଯେଜେବେଲ ଏଲିୟାଙ୍କ   ପାଖକୁ ଜଣେ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲେ, ଆସନ୍ତ ।କାଲି ଏହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ   ଯଦି ମୁଁ ତୁମ ପ୍ର ।ଣକୁ ସେମାନଙ୍କ   ମଧ ରୁ ଜଣେର ପ୍ର ।ଣ ସଦୃଶ ନ

କରେ, ତେବେ ଦେବତାମାନେ ମୋ ପ୍ର ତି ସେହିପରି, ବରଂ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ମଧ୍ୟ କରୁନ୍ତୁ । 1 ରାଜାବଳୀ 19:1, 2।

ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ଏଲିୟାଙ୍କୁ 538 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅରଣ୍ୟ-କାଳ ଅବଧି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ତାପରେ 1798 ମସିହାରେ, ଏଲିୟା ଇତିହାସରେ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ପାଆନ୍ତି। 1844 ମସିହାରେ, ଏଲିୟା "ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକ"ର ଅଗ୍ନିକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନମାଇ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି। ପରେ 1863 ମସିହାରେ, ଏଲିୟା ଓ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଗଲା। ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା ମୋଶିଙ୍କର "ସାତ ସମୟ"ର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହାକୁ ଏହିପରି ହିଁ ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କ ଦୁଇଟି ଲାଠିର ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେହି ଦୁଇଟି ଲାଠିର ଛିଡିରିଯାଇବାର ଶେଷରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ସଂଗ୍ରହ ଥିଲା ସାରେପ୍ତାର ବିଧବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ସେ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଦୁଇଟି ଲାଠିକୁ ଆଗୁଆଁରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ।

ଜେମ୍ସ ଏବଂ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଅନୁସାରେ, 1856 ମସିହାରେ ମିଲରାଇଟ୍ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଲାଓଦିକିଆନ୍ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମରେ ପରିଣତ ହେଲା; ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ 1863 ମସିହାରେ ମୋଶାଙ୍କ "ସାତ ସମୟ" ବିଷୟକ ଏଲୀୟାହଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାବେଳେ, 1856 ମସିହାରେ ଈଶ୍ୱର ଯେ "ସାତ ସମୟ" ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ (ହାଇରାମ୍ ଏଡସନଙ୍କ ଅସମାପ୍ତ ଆଠଟି ପ୍ରବନ୍ଧ ମାଧ୍ୟମରେ), ତାହାକୁ ବୁଝିବାର ତାର୍କିକ କ୍ଷମତାକୁ ସେମାନେ ଅପସାରଣ କରିଦେଲେ। ତର୍କର ଚାପରେ ସେମାନେ ସେହି ମୌଳିକ ସତ୍ୟ-ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଭଙ୍ଗିଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ, ଯାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ପରିଚାଳିତ କରିଥିଲେ। ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବିଷ୍କୃତ ପ୍ରଥମ 'ପାଥର' ହେଉଛି ସେହି ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର, ଯାହା ଉପରେ ଲାଓଦିକିଆନ୍ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ତାହାର ସମୁଦାୟ ଇତିହାସ ଜୁଡ଼ି ଠୋକର ଖାଇବ। ସତ୍ୟର ସେହି ପ୍ରଥମ ପାଥରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଲାଓଦିକିଆର ଅନ୍ଧତାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା—ଏକ ଏମିତି ଲକ୍ଷଣ, ଯାହାର ଚିକିତ୍ସା ସମ୍ଭବ, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଲଭଭାବେ ଅନୁସରଣ କରାଯାଏ।

୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ମନ୍ଦିରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ, ଦାନିଏଲ ୮:୧୩ ରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସହିତ ପଦଦଳିତ ହୋଇଥିବା "ସେନାଦଳ"ର ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ କରିଥିଲା। ଏହି ସେନାଦଳକୁ ସାରେଫଥର ବିଧବା ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ଯେ "ଦୁଇଟି କାଠି" ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ସେଥିରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ଦୁଇଟି କାଠି ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁଇଟି ଗୃହ ଥିଲା। ପ୍ରକୃତ ଏଫ୍ରୟିମ ଏବଂ ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ଏକ ଆତ୍ମିକ ଜାତିରେ ଏକତ୍ର କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ଦୁଇଟି ଜାତି ହିଁ ସେହି "ସେନାଦଳ" ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପଦଦଳିତ ହୋଇଥିଲେ।

ଏହିଜ୍କିଏଲଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହା ଥିଲା ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର "ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଯାଇଥିବେ, ସେହି ଅଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନେବେ", ଏବଂ "ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ" "ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶକୁ ଆଣିବେ।" ପ୍ରାକୃତିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଦେଶ ଗୌରବମୟ ଦେଶ, କିମ୍ବା ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୁଦା ଥିଲା। 1798 ମସିହାରେ ଆତ୍ମିକ ଗୌରବମୟ ଦେଶ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ ଶିଙ୍ଗଯୁକ୍ତ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଦେଶ ଥିଲା।

> ଯେଦିନ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରଦେଶରୁ ବାହାର କରି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଚୟନ କରିଥିବା ଏକ ଦେଶକୁ ଆଣିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ହସ୍ତ ଉତ୍ତୋଳନ କଲି, ସେହି ଦେଶ କ୍ଷୀର ଓ ମଧୁରେ ପ୍ରବାହିତ, ଯାହା ସମସ୍ତ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୌରବମୟ.... ତଥାପି ମୁଁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର ହସ୍ତ ଉତ୍ତୋଳନ କଲି, ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବି ନାହିଁ, ଯାହା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି, କ୍ଷୀର ଓ ମଧୁରେ ପ୍ରବାହିତ, ଯାହା ସମସ୍ତ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୌରବମୟ। ଯିହିଜ୍କେଲ 20:6, 15।

ଇସ୍ର ାଏଲର ସେହି ଦୁଇଟି ପ୍ର ତ୍ୟ କ୍ଷ ଘର ସେହି ଦେଶରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ, ଯାହା "ସମସ୍ତ ଦେଶମାନଙ୍କ ର ଗୌରବ" ଥିଲା, ସେହି ଦେଶ ଯାହା "ଦୁଧ ଓ ମଧୁ"ରେ "ପ୍ର ବାହିତ" ହୁଏଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ର ାଏଲର ସେହି ଦୁଇଟି ପ୍ର ତ୍ୟ କ୍ଷ ଘରକୁ ଆଧ ାତ୍ମି କ ଇସ୍ର ାଏଲ ଭାବରେ ଏକତ୍ର କରାଗଲା, ସେମାନଙ୍କ ୁ ନିଜ ଦେଶରେ ସ୍ଥ ାପିତ କରାଯିବ ବୋଲି ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ା କରାଯାଇଥିଲା। ଆଧ ାତ୍ମି କ "ଗୌରବମୟ ଦେଶ" ସେହି ସ୍ଥ ାନ, ଯେଉଁଠାରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଶାସନକାଳରେ ଆରମ୍ଭ ରେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ର ଆନ୍ଦୋ ଳନ ଏବଂ ଶେଷରେ ଏକଶେ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ଆନ୍ଦୋ ଳନ ଅବସ୍ଥି ତ। ଏକଶେ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଆନ୍ଦୋ ଳନ କେବଳ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଦେଶରେ ମାତ୍ର ଉତ୍ଥ ାପିତ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତ ା। ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶରୁ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋ ଳନ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା କୌଣସି ଆନ୍ଦୋ ଳନ

ଜାଲିଆତି, କାରଣ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ସଦା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

> "ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅତୁଳନୀୟ କୃପା ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆମର ଜାତି ଉପରେ ପ୍ରଚୁରଭାବେ ବର୍ଷିତ ହୋଇଛି; ଏହା ସ୍ୱାଧୀନତାର ଦେଶ, ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଗୌରବ ରହିଛି। କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ଫେରାଇବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଇଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆମେରିକାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ଦାବି କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଗର୍ବ, ଲୋଭ, ଏବଂ ଆତ୍ମନିର୍ଭରତାର ଖମିରରେ ଖମିରିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି...."

> "ସେହି ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟ ରାସ୍ତାଘାଟରେ ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସମତା ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁନାହିଁ, ଏବଂ ଯେ ମଣିଷ ଅଶୁଭରୁ ଦୂରେଇଯାଏ, ସେ ନିଜକୁ ଶିକାରରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାହୁ ଏତେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଯାଇନାହିଁ ଯେ ସେ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଏତେ ଭାରୀ ହୋଇଯାଇନାହିଁ ଯେ ସେ ଶୁଣିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଲୋକମାନେ ଏକ ଅନୁଗୃହୀତ ଜନସମୁଦାୟ ହୋଇଆସିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ସୀମିତ କରିବେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦକୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେବେ, ଏବଂ ପାପାଲ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ସମର୍ଥନ ଦେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷର ପରିମାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ଏବଂ 'ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ' ସ୍ୱର୍ଗର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବ। ଏହି ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପରିଣାମ ହେବ ଜାତୀୟ ବିନାଶ।" Review and Herald, May 2, 1893.

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ତେର ଓ ଚଉଦ ପଦରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାବଳ—ଉଭୟଙ୍କର ପଦଦଳିତ ହେବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ସେହି ସେନାବଳ ଥିଲେ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁଇ ଘର। ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ଅବଧିରେ ଯେରୁଶାଲେମ ପଦଦଳିତ ହୋଇଥିଲା।

> ଏବଂ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଦଣ୍ଡ ସଦୃଶ ନଳ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ଦୂତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ କହିଲେ, ଉଠ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ଯଜ୍ଞବେଦୀ, ଏବଂ ତାହାରେ ଉପାସନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ମାପ। କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଯେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଅଛି, ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ମାପ ନକର; କାରଣ ଏହା ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନଗରକୁ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦତଳେ ଦଳିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:1, 2.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୋହନଙ୍କୁ କେବଳ ମନ୍ଦିରକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ "ସେଥିରେ ଉପାସନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ" ମଧ୍ୟ ମାପିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। ଯୋହନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର ଓ ତାହାରେ ଉପାସନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ମାପିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ନେଇ ତାହାକୁ ଖାଇଦେଲି; ଏବଂ ମୋର ମୁଖରେ ସେହିଟା ମଧୁ ପରି ମିଠା ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାକୁ ଖାଇ ସାରିବାମାତ୍ରେ, ମୋର ପେଟ ତିକ୍ତ ହୋଇଗଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:10।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶମ ପଦରେ, ଯୋହନ ୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ର ତୀବ୍ର ବିଷାଦଜନକ ନିରାଶାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସତ୍ୱରେ ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାବଳ ଉଭୟଙ୍କୁ ମାପିବାକୁ କୁହାଗଲା। ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନର ବିଷୟ ହେଉଛି, ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାବଳ ଉଭୟଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କରିବା। ଯୋହନ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ "ଜାତିମାନେ" "ପବିତ୍ର ନଗରୀକୁ" "ବୟାଳିଶ ମାସ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ "ପଦତଳେ ଦଳିବେ।" ସେହି ବୟାଳିଶ ମାସ ହେଉଛି ଏଲିୟାହଙ୍କର ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ। ଏହା ୫୩୮ ରୁ ୧୭୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗ ଥିଲା। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ରେ ଠିଆ ହୋଇ, ଯୋହନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଏବଂ "ତାହାକୁ ମାପ ନକର, କାରଣ ଏହା ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ପବିତ୍ର ନଗରୀକୁ ସେମାନେ ବୟାଳିଶ ମାସ ପଦତଳେ ଦଳିବେ।"

ଯେତେବେଳେ ଯୋହନଙ୍କୁ "ମନ୍ଦିରକୁ, ଏବଂ ବେଦୀକୁ, ଏବଂ ତାହାରେ ଉପାସନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ" ମାପିବାକୁ କୁହାଗଲା, ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ତେରୋତ୍ତର ପଦର ଭାଷାନୁସାରେ, ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ମାପିବାକୁ କୁହାଗଲା। ଯଦି ଯୋହନଙ୍କୁ ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ଗଣନା କରିବାକୁ 'ନୁହେଁ' ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା, ତେବେ ସେ 1798 ଠାରୁ 1844 ମସିହାରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ସେଠା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାପିବାକୁ ଥିଲେ। 1798 ଠାରୁ 1844

ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ , ମାପ କରାଗଲେ, ଛଉଚାଳିଶ ବର୍ଷକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଏହି ଛଉଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ 1798 ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ର ।ଏଲର ଉତ୍ତ ର ଗୃହ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ମୋଶାଙ୍କ "ସାତ କାଳ" ପୂର୍ଣ୍ଣ ୍ ହେଲା। ଛଉଚାଳିଶ ବର୍ଷର ସମାପ୍ତ ି 1844 ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ର ।ଏଲର ଦକ୍ଷ ିଣ ଗୃହ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ମୋଶାଙ୍କ "ସାତ କାଳ" ପୂର୍ଣ୍ଣ ୍ ହେଲା। ଯୋହନଙ୍କ ଏହି ମାପ ଛଉଚାଳିଶ ବର୍ଷ ସହିତ ସମତୁଲ୍ୟ । ଛଉଚାଳିଶ ସଂଖ୍ୟ । ମନ୍ଦ ିରକୁ ପ୍ର ତୀକିତ କରେ। ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦ ିରକୁ ଭଞ୍ଜ ିଦିଅ, ଆଉ ମୁଁ ତିନି ଦିନରେ ଏହାକୁ ପୁନର୍ଥାପନ କରିବି," କିନ୍ତୁ ତର୍କପ୍ର ିୟ ଯିହୁଦୀମାନେ ବାଦ କଲେ ଯେ ଏହି ମନ୍ଦ ିର ଛଉଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା।

> ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଭଞ୍ଜନ କର, ଏବଂ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ପୁନଃ ଉଠାଇବି।" ତାହାପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା, ଆଉ ତୁମେ କି ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ପୁନଃ ଉଠାଇବ?" କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଶରୀରର ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। ଯୋହନ 2:19–21।

ଆଦମ ପତିତ ହେବା ପରେ, ତାହାର ସମସ୍ତ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ଅବକ୍ଷୟସହିତ, ଯୀଶୁ ଆଦମର ଦେହଧାରଣ କଲେ, ଯେପରି ସେ ଯେପରି ଜୟଲାଭ କରିଥିଲେ, ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଜୟଲାଭ କରିପାରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ। ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଆଧାରରେ, ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେହରେ ଚାରି ହଜାର ବର୍ଷର ପାପଜନିତ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ଅବକ୍ଷୟଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲା, ବାବିଲୋନର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସକୁ ପ୍ରଚାର କରିବା ସମାନ; କାରଣ ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ, କାଥଲିକ ଧର୍ମର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଶିକ୍ଷା ଅଟେ।

> ଏବଂ ଯେକୌଣସି ଆତ୍ମା ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରେନାହିଁ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦେହଧାରୀ ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଏହାହିଁ ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀର ଆତ୍ମା, ଯାହା ବିଷୟରେ ତୁମେ ଶୁଣିଥିଲା ଯେ ସେ ଆସିବ; ଏବଂ ସେ ଏବେହିଁ ପୃଥିବୀରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି। ୧ ଯୋହନ ୪:୩।

> କାରଣ ବହୁତ ଭ୍ରମକାରୀ ଲୋକ ଜଗତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦେହଧାରୀ ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି। ଏହିଜଣେ ଭ୍ରମକାରୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ। 2 John 1:7.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେହର ମନ୍ଦିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନବଙ୍କର ଦେହର ମନ୍ଦିର ଥିଲା।

> "ଶୂନ୍ୟ ଓ ନିର୍ଜନ ଅରଣ୍ୟରେ ଶୟତାନଙ୍କ ପ୍ରଲୋଭନ ସହିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତେଣୁପରି ଅନୁକୂଳ ଅବସ୍ଥାରେ ନଥିଲେ, ଯେପରି ଆଦମ ଏଦେନରେ ପ୍ରଲୋଭିତ ହେବାବେଳେ ଥିଲେ। ମାନବଜାତି ଏଦେନଠାରୁ ଚାରି ହଜାର ବର୍ଷ ଦୂରେ ଭ୍ରମଣ କରିସାରିବା ପରେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ମୂଳ ପବିତ୍ରତା ଓ ସରଳ ଧାର୍ମିକତାର ଅବସ୍ଥାରୁ ବହୁ ଦୂରକୁ ଅବନତ ହୋଇଯାଇଥିବା ପରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସ୍ୱୟଂ ନମ୍ର ହେଲେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱଭାବ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ପାପ ମାନବଜାତି ଉପରେ ତାହାର ଭୟାନକ ଚିହ୍ନ ରେଖିଆସୁଥିଲା; ଏବଂ ସମଗ୍ର ମାନବ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ଓ ନୈତିକ ଅଧୋଗତି ବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା।"

> "ଏଦେନରେ ପରୀକ୍ଷକଙ୍କ ଆକ୍ରମଣର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାବେଳେ ଆଦମ ପାପର କୌଣସି କଳଙ୍କରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲେ। ସେ ନିଜ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଶକ୍ତିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସତ୍ତାର ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଓ କ୍ଷମତାସମୂହ ସମରୂପରେ ବିକଶିତ ଓ ସମଞ୍ଜସ ଭାବେ ସନ୍ତୁଳିତ ଥିଲା।"

> "ପ୍ରଲୋଭନର ଅରଣ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଆଦାମଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ, ସେ ବହନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷାକୁ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ଠିଆ ହେଲେ। ଏଠାରେ, ଆଦାମ ତାଙ୍କ ଗୃହର ଆଲୋକ ପ୍ରତି ପିଠି ଫେରାଇଥିବା ପରେ ଚାରି ହଜାର ବର୍ଷ ଅତିତ ହେବା ପରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପାପୀର ପକ୍ଷରୁ ଜୟଲାଭ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ, ମାନବ ପରିବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରମ୍ପରାଗତ ପିଢ଼ୀ ସହିତ, ଏଦେନରେ ଆଦାମ ଯାହା ପବିତ୍ରତା, ଜ୍ଞାନ ଓ ବୋଧ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ମୂଳ ଅବସ୍ଥାରୁ ଆହୁରି ଆହୁରି ଦୂରକୁ ସରୁଥିଲା। ମଣିଷଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଥିବା ସମୟରେ ଯେପରି ମାନବଜାତି ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ଜାତିର ପାପ ଓ ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ବହନ କଲେ। ଜାତିର ପକ୍ଷରୁ, ପତିତ ମଣିଷର ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ଉପରେ ଧାରଣ କରି, ଯେସବୁ ବିଷୟରେ ମଣିଷ ଆକ୍ରମିତ ହେବ, ସେସବୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଶୟତାନଙ୍କ ପ୍ରଲୋଭନକୁ ସେ ସହିବାକୁ ଥିଲେ।" Selected Messages, book 1, 267, 268.

ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଦେହକୁ ମନ୍ଦିର ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେହି ଦେହ-ମନ୍ଦିର ଏକ ମାନବଙ୍କର ଥିଲା, ଯାହା ଚାରିହଜାର ବର୍ଷର ସଂଯୁକ୍ତ ଦୁର୍ବଳତାର ଅବକ୍ଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୋହିଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ମାନବୀୟ ମନ୍ଦିରକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ତାହା ଛଅଚାଳିଶ କ୍ରୋମୋଜୋମରୁ ଗଠିତ। ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଏବଂ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ସିନାଇ ପର୍ବତକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେ ପର୍ବତରେ ଛଅଚାଳିଶ ଦିନ ରହିଥିଲେ। ଇଯିକିଏଲ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ସେହି ଦୁଇଟି ଲାଠିର "ମଧରେ" ସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି। ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟର ସାତ ସମୟର ସମାପ୍ତିଠାରୁ, ଯାହାକୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ମାପିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମୟାବଧି ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା 1798 ଏବଂ 1844 ମଧର "ମଧ" ବା ସମୟାବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ସେହି ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ, ଯୀଶୁ ସେହି ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିରକୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବେ ଆସିବାବେଳେ ହଠାତ୍ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ। ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବେ, ସେ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଲେଖିବେ। ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁଇଟି ଫଳକଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରଥମ ଫଳକରେ ଚାରିଟି ଆଜ୍ଞା ଅଛି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଫଳକରେ ଛଅଟି ଆଜ୍ଞା ଅଛି। ଏକତ୍ରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଛଅଚାଳିଶ ସଂଖ୍ୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

୧୭୯୮ରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ସମାବେଶ, ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ସମାବେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ମନ୍ଦିର ସ୍ଥାପନାକୁ ମଧ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ଯିଏ ଜୀବନ୍ତ ପାଷାଣ, ମଣିଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚୟ ଅସ୍ୱୀକୃତ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୟିତ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବାନ, ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି, ତୁମେମାନେ ମଧ ଜୀବନ୍ତ ପାଷାଣମାନଙ୍କ ପରି ଏକ ଆତ୍ମିକ ଗୃହରୂପେ ଗଢ଼ାଯାଉଛ, ଏକ ପବିତ୍ର ପୁରୋହିତତ୍ୱ ହେବା ପାଇଁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବଳିମାନ ଅର୍ପଣ କରିପାରିବ।
>
> ଏହି କାରଣରୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି, "ଦେଖ, ମୁଁ ସିୟୋନରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟ କୋଣାଶିଳା, ଚୟିତ, ବହୁମୂଲ୍ୟ, ସ୍ଥାପନ କରୁଛି; ଏବଂ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କେବେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ।"
>
> ଏହେତୁ ତୁମେ ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ, ନିର୍ମାତାମାନେ ଯେ ପଥରକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେହି ପଥରେ କୋଣର ପ୍ରଧାନ ଶିଳା ହୋଇଛି, ଏବଂ ଠୋକରର ପଥର ଓ ଅପରାଧର ଶୈଳସ୍ୱରୂପ ହୋଇଛି—ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେମାନେ ବାକ୍ୟରେ ଠୋକର ଖାଆନ୍ତି, ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ହେବାରୁ; ଯାହା ପାଇଁ ସେମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ ହୋଇଥିଲେ।
>
> କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏକ ଚୟିତ ବଂଶ, ରାଜକୀୟ ଯାଜକମଣ୍ଡଳୀ, ପବିତ୍ର ଜାତି, ବିଶେଷ ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ପ୍ରଜା; ଯେପରି ତୁମେମାନେ ସେହି ଜଣଙ୍କ ଗୁଣକୀର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକାଶ କରିବ, ଯିଏ ତୁମକୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ତାଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଆଲୋକରେ ଡାକିଛନ୍ତି; ତୁମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଜା ନୁହେଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜା ହୋଇଛ; ଯେମାନେ କୃପା ପାଇନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ କୃପା ପାଇଛ। 1 ପିତର 2:4–10।

୧୭୯୮ ରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ମନ୍ଦିରରେ ସେହି ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଯେମାନେ ଅନାଜ୍ଞାପାଳନ ପାଇଁ "ନିଯୁକ୍ତ" ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଅନାଜ୍ଞାପାଳନ "ସାତ ସମୟ," "କୋଣାର ପ୍ରଧାନ ପଥର," "ଯେହି ପଥରକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ" — ଯାହା "ଅପରାଧର ଶିଳା" ଏବଂ "ଠୋକରର ପଥର" ଅଟେ — ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା।

ଯେ ଶ୍ରେଣୀ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ" ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ଅସ୍ୱୀକୃତ" ହୋଇଥିବା "ଶିଳା"କୁ "ଜୀବନ୍ତ ଶିଳା" ଭାବରେ, ଏବଂ ସେହି "ଶିଳା"କୁ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ" ଓ "ମୂଲ୍ୟବାନ" ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ," "ମନୋନୀତ ବଂଶ" ପୂର୍ବକାଳରେ "ଜାତି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ" ପରେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ" ହେବାକୁ ଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଦୁଇଟି ଲାଠିକୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ "ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ" ମଧରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ। 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଅବଧିରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଇ ଜାତିକୁ ଏକରୂପେ ଏକତ୍ର କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଜନ ହେବାକୁ ଥିଲେ।

କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭିତ୍ତି ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ଭିତ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ; କିନ୍ତୁ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିବା ଇତିହାସର ଭିତ୍ତି ଥିବା "ଠୋକରର ପଥର" ଥିଲା ମୋଶାଙ୍କ "ସାତ କାଳ"। 1863 ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ "ସାତ କାଳ" ଅସ୍ୱୀକୃତ ହେଲା, ସେହିଥିଲା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅସ୍ୱୀକାର।

ଏହି ପୌରାଣିକ କଥାମାନଙ୍କର ମିଶ୍ରଣ—ଯାହାର ଅର୍ଥ ଏପରି କରାଯାଏ ଯେ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କେବଳ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ମାତ୍ର ପୂରଣ ଥିଲା—ସେ ଏକ ଶୂନ୍ୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ, ଏକ ସେବକଦଳହୀନ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ, ଏକ ପ୍ରଜାହୀନ ରାଜ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ, ଯାହାର ପ୍ରାଥମ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ନିଜେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୋଲି କହିଥିବା କଥାଠାରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ।

> ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ; ଯେପରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିପାରିବି। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 25:8।

ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସଦା ସର୍ବଦା ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ସେନାବଳ ଅଟନ୍ତି। ଇଜିକିଏଲଙ୍କର ଦୁଇଟି ଲାଠି, ଯାହାକୁ ଦୁଇଟି ଜାତି ଭାବେ ପରିଚିତ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ଜାତିରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ। ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଦ୍ୱାରା ପଚରାଯାଇଛି ତାହାକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ଦାନିଏଲ ଆଠର ତେରୋଟିଅ ଶ୍ଳୋକର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା, ସେହି ସମୟରେ ତେରୋଟିଅ ଶ୍ଳୋକର "ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ" ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅଟେ, ଯିଏଁକୁ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାପାଇଁ ପଚରାଯାଇଥିଲା।

> ତା'ପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କଥା କହୁଥିବା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ, ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଅଧର୍ମ, ଏବଂ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାକୁ ପଦଦଳିତ କରିବା ବିଷୟକ ଏହି ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?" ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତା'ପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ।" ଦାନିଏଲ 8:13, 14.

ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସତ୍ତାଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କୁ "ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି; ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକାଶଟି ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ "Palmoni" ରୁ ଅନୁଦିତ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ, ଗୁପ୍ତ ବିଷୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାଗଣକ। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ, ଯାହା Adventism ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଏବଂ ଭିତ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜକୁ ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେ ଏହା ଠିକ୍ ସେଠି କରନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ସେ ବାଇବେଲର ସର୍ବାଦିକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଏବଂ ତେଇଶ ଶତ ଦିନର ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ସର୍ବାଦିକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ହେଉଛି ମୋଶାଙ୍କର ଶପଥ, ଯାହା ହେଉଛି Leviticus twenty-six ର ସାତ କାଳ। ଏହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହା ଇସ୍ରାଏଲର ଉଭୟ ଗୃହର ଛିଟରାଇଯିବା ଏବଂ ଦାସତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ସେମାନେହିଁ ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦରେ "ସେନାଦଳ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ, ଯାହା ପଦଦଳିତ ହେବ; ଯେଉଁଥିରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ପଦଦଳିତ ହେବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଉଭୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ Zarephath ର ବିଧବା ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଲାଠି ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ସେହି ସର୍ବପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳ-ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା, ଯାହାକି ଦୂତମାନେ ୱିଲିଅମ ମିଲରଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରିଦେଲେ। 1856 ମସିହାରେ, ହାଇରାମ ଏଡସନଙ୍କ ଆଠୋଟି ପ୍ରବନ୍ଧ ସହିତ, ପାଲ୍ମୋନି ସାତ କାଳର ଆଲୋକକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କଲେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଫଳ ହୋଇନି। ସେମାନେ ଲାଓଦିକିଆଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ଏବଂ ଲାଓଦିକିଆର ପାଞ୍ଚଟି ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ଏହିପରି ଭାବେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକାତ୍ମ୍ କଲେ।

ଯିଶାୟା ସାତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପାଞ୍ଚଷଠି ବର୍ଷ, ଯାହା ତାହାର ଆରମ୍ଭରେ 742BC, 723BC ଏବଂ 677BC କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଶେଷକାଳୀନ ଇତିହାସରେ 1798, 1844 ଏବଂ 1863 ଭାବରେ ପୁନରାବୃତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଶେଷକାଳୀନ

ଇତିହାସକୁ ଯିହିଜ ିକିଏଲ ଅଧ ାୟ ସତତ୍ର ିଶରେ ଦୁଇଟି ଲାଠିର ସଂଗ୍ର ହଣ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସାରେଫତାର ବିଧବା (ଯେପରି ନୂତନ ନିୟମର ଗ୍ର ୀକ ଭାଷାରେ ତାକୁ କୁହାଯାଇଛି), ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ଷଷ ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ର ଇତିହାସକାଳରେ ଆଧ ାତ୍ମି ିକ ଯିହୁଦାରେ (ମହିମାମୟ ଦେଶରେ) ଆଧ ାତ୍ମି ିକ ଇସ୍ର ାଏଲ ସହିତ ଈଶ୍ୱ ର ଚୁକ୍ତ ିମୂଳକ ସମ୍ପ ର୍କ ସ୍ଥ ାପନ କରୁଥିବା ଇତିହାସ ଅଟେ। ସେହି ଇତିହାସ, ପାଞ୍ଚ ଷଠି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ଶେଷ ହେବାରୁ, ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେରୋତମ ଅଧ ାୟର ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଆରମ୍ଭ କୁ ମଧ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ଷଷ ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ର ଆରମ୍ଭ ରେ, ଦୁଇଟି ଲାଠିର ସଂଯୋଜନ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ଷଷ ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ର ଶେଷକୁ ଚିତ୍ର ିତ କରେ। ସେହି ଇତିହାସରେ ପ୍ରେ ାଟେଷ୍ଟ ାଣ୍ଟ ବାଦର ଶିଙ୍ଗ ଏବଂ ରିପବ ିଲିକାନବାଦର ଶିଙ୍ଗ ର ଏକ ସମାନ୍ତ ରାଳ ଇତିହାସ ନିହିତ ଅଛି।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତି, କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଶିଙ୍ଗ, କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଜାତି, କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ, କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ରାଜା, କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡ—ଏହାମାନେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନୁଯାୟୀ ପରସ୍ପର ବିନିମୟଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି। ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରତୀକ ଏଜିକିଏଲ ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ଲାଠିକୁ ଦୁଇଟି ଜାତି ବୋଲି ପରିଚୟ କରାନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ। ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗକୁ ଗୋଟିଏ ଜାତିରେ, କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଶିଙ୍ଗରେ, ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ଏକେଇ ଇତିହାସର ଶେଷରେ, ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶିଙ୍ଗ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟତ୍ୱର ଶିଙ୍ଗ ସହ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଜାତି ଗଠନ କରିବ। ସେହି ଜାତି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ସମୁଦ୍ର ପଶୁ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ହେବ। ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଭାବରେ, ଯଦି ଆମେ ସାତ କାଳର ଶାପର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ—ଯାହା ପ୍ରାକୃତିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଉଭୟ ଗୃହ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକରିତ ହୋଇଥିଲା—ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ଏହା ଦେଖି ପାରିବୁ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ସେହି ଦୁଇଟି ପ୍ରାକୃତିକ ଗୃହ କିପରି 1844 ମସିହାରେ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଜାତିରେ ପରିଣତ ହେଲା। ଯଦି ଆମେ ସେହି ଇତିହାସକୁ ଦେଖିପାରୁ ନାହୁଁ, ତେବେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆରମ୍ଭକାଳୀନ ସେହି ଇତିହାସ ଶେଷକାଳର ଇତିହାସକୁ କିପରି ଚିହ୍ନିତ କରେ—ଯେତେବେଳେ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶିଙ୍ଗ ସେହି ଏକତ୍ରୀକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଓ ସେହି ଯୋଗକରଣକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ, ଯାହା ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ ସହ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା—ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ "ଅଜ୍ଞାତ" ଅଟୁ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିରତ ଭାବେ ବିଚାର କରିବୁ।